

ภูมิประเทศ ภาคตะวันตกเป็นแนวเทือกเขาสูงที่สลับซับซ้อนในรัฐอะแลสกา รัฐเนวาดาและรัฐแคลิฟอร์เนีย ภาคกลางเป็นที่ราบระหว่างเทือกเขาสูงทางตะวันตกกับที่ราบสูงทางตะวันออกภาคเหนือมีอาณาบริเวณกว้างขวางจากชายฝั่งมหาสมุทรอาร์กติกไปจนถึงชายฝั่งอ่าวเม็กซิโก ภาคตะวันออกเป็นเขตหินเก่ามีเทือกเขาและที่ราบสูงจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปทิศตะวันตกเฉียงใต้ ที่สำคัญ ได้แก่ ที่ราบนิวฟาวแลนด์และลาบราดอร์ และเทือกเขาแอฟพาลาเชียน

ภูมิอากาศ สหรัฐฯ มี 4 ฤดู อุณหภูมิในแต่ละรัฐแตกต่างกัน พื้นที่เกือบทั้งหมดอยู่ในเขตอบอุ่น แต่รัฐฮาวายและรัฐฟลอริดามีอากาศร้อนชื้น รัฐอะแลสกามีอากาศหนาวจัด บริเวณที่ราบฝั่งตะวันตกของแม่น้ำมิสซิสซิปปีมีอากาศกึ่งแห้งแล้ง ส่วนบริเวณ Great Basin ซึ่งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศมีอากาศแห้งแล้งสำหรับฤดูใบไม้ผลิ (มี.ค.-พ.ค.) อุณหภูมิ 9-23 องศาเซลเซียส ฤดูหนาว (ธ.ค.-ก.พ.) อุณหภูมิ -12 ถึง -8 องศาเซลเซียส ฤดูร้อน (มิ.ย.-ส.ค.) อุณหภูมิ 20-34 องศาเซลเซียส ฤดูใบไม้ร่วง (ก.ย.-พ.ย.) อุณหภูมิ 7-25 องศาเซลเซียส

ประชากร ประมาณ 332 ล้านคน (ก.ค.2563) มากเป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากจีนและอินเดีย เป็นคนผิวขาว 72 % เชื้อสายลาติน 17.8% แอฟริกา 12.6% เอเชีย 4.8% รัฐที่มีประชากรมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ รัฐแคลิฟอร์เนีย รัฐเทกซัส รัฐฟลอริดา รัฐนิวยอร์ก และรัฐเพนซิลเวเนีย ทั้งนี้ สหรัฐฯ ประกอบด้วย 50 รัฐ และเขตปกครองพิเศษ District of Columbia ซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองหลวง คือ วอชิงตัน ดี.ซี.

ศาสนา คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ 46.5% โรมันคาทอลิก 20.8% มอร์มอน 1.6% ยิว 1.9% พุทธ 0.7% อิสลาม 0.9% ฮินดู 0.7% อื่น ๆ 4 % และไม่นับถือศาสนา 22.8%

ภาษา ภาษาประจำชาติ : ภาษาอังกฤษมีผู้ใช้ประมาณ 231.1 ล้านคน (78.2%) ภาษาสเปนประมาณ 37.4 ล้านคน (13.4%) ภาษาอื่นที่สำคัญ ได้แก่ ภาษาจีนประมาณ 2.8 ล้านคน ภาษาฝรั่งเศสประมาณ 2 ล้านคน ภาษาตากาล็อกประมาณ 1.6 ล้านคน ภาษาเวียดนามประมาณ 1.3 ล้านคน ภาษาเกาหลีประมาณ 1.1 ล้านคน และภาษาเยอรมันประมาณ 1.0 ล้านคน รัฐฮาวายใช้ภาษาฮาวายเป็นภาษาราชการ

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 99% งบประมาณด้านการศึกษา (ปีงบประมาณ 2562) เท่ากับ 59,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ประชากรอายุ 25-29 ปี 92% จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 36% จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า สหรัฐฯ กำหนดเป้าหมายจะเป็นผู้นำด้านการศึกษาของโลกในปี 2563 มียุทธศาสตร์มุ่งสร้างความแตกต่างของประเทศ เพื่อสร้างบุคลากรที่มีความสามารถที่จะส่งเสริมศักยภาพทางการแข่งขันและปรับปรุงนโยบายทางการศึกษา โดยจัดทำแผนการสร้างกลุ่มครุต้นแบบในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อพัฒนาบุคลากรรองรับสาขาอาชีพที่หลากหลาย

การก่อตั้งประเทศ เดิมเป็นดินแดนของชาวอินเดียนแดงพื้นเมือง ตกเป็นเมืองขึ้นของสเปนและฝรั่งเศสในยุคล่าอาณานิคม และเป็นอาณานิคมของสหราชอาณาจักรที่เข้ามาขยายอิทธิพลในทวีปอเมริกา และทำสงครามแย่งชิงอาณานิคมกับฝรั่งเศสและสเปนจนเกิดสงคราม 7 ปี (ระหว่างปี 2299-2306) ต่อมาได้แยกตัวออกจากการปกครองของสหราชอาณาจักร เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ระหว่างอาณานิคมกับสหราชอาณาจักร จนนำไปสู่การปฏิวัติและประกาศอิสรภาพจากสหราชอาณาจักร โดยนายจอร์จ วอชิงตัน เป็นผู้บัญชาการสู้รบและประกาศอิสรภาพจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2319 ซึ่งต่อมานายจอร์จ วอชิงตันเป็นประธานาธิบดีคนแรกของสหรัฐฯ เมื่อ 4 มี.ค.2332

วันชาติ 4 ก.ค. (ประกาศเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 4 ก.ค.2319)

การเมือง ระบอบประชาธิปไตยแบบสหพันธรัฐตั้งแต่ 4 มี.ค.2332 และจากผลการเลือกตั้งเมื่อ 8 พ.ย.2559 ประธานาธิบดี ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลคนปัจจุบัน คือ นายโดนัลด์ ทรัมป์ สังกัดพรรครีพับลิกัน ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 45 ของสหรัฐฯ ตั้งแต่ ม.ค.2560

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากกระบวนการเลือกตั้งทางอ้อมจากคณะผู้เลือกตั้ง (Electoral College) จำนวน 538 คน ซึ่งจัดขึ้นในวันอังคารหลังวันจันทร์แรกของ พ.ย.ทุก 4 ปี โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี และจะดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย มีอำนาจในการร่างรัฐบัญญัติเสนอต่อฝ่ายนิติบัญญัติ ยับยั้งรัฐบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติ ออกคำสั่งประธานาธิบดี (Executive Order) ทำหน้าที่ Commander-in-chief แต่งตั้งผู้พิพากษา ออท. และตำแหน่งต่าง ๆ ของฝ่ายบริหารตั้งแต่ระดับรองรัฐมนตรีขึ้นไป

ฝ่ายนิติบัญญัติ : รัฐสภาเป็นระบบ 2 สภา 1) วุฒิสภามีสมาชิก 100 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงรัฐละ 2 คน วาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี ทุก 2 ปี จะมีการเลือกตั้งสมาชิกจำนวน 1 ใน 3 วุฒิสภามีอำนาจให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบต่อบุคคลที่ประธานาธิบดีเสนอขอแต่งตั้งรวมทั้ง ครม. และให้สัตยาบันสนธิสัญญา 2) สภาผู้แทนราษฎรมีจำนวนตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละรัฐ เช่น ประชากร 575,000 คนต่อ ส.ส. 1 คน ปัจจุบันมี ส.ส. 435 คน ดำรงตำแหน่งสมัยละ 2 ปี มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายต่าง ๆ การกล่าวโทษเพื่อถอดถอนเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายบริหาร ตุลาการและวุฒิสภา

ฝ่ายตุลาการ : โครงสร้างศาลสหรัฐฯ เป็นระบบศาลคู่ คือ ศาลของรัฐบาลกลางและศาลของรัฐ ศาลของรัฐบาลกลางแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ศาลชั้นต้นหรือประจำเขต ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาหรือศาลสูงสุดแห่งสหรัฐฯ มีอำนาจที่จะล้มเลิกกฎหมายใด ๆ และการกระทำของฝ่ายบริหารที่ได้วินิจฉัยแล้วว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ ศาลของรัฐบาลกลาง มีอำนาจเกี่ยวกับกฎหมายและสนธิสัญญาคดีที่เกี่ยวกับกฎหมายทะเล คดีที่มีผลกระทบถึงเจ้าหน้าที่ทางการทูตของต่างประเทศในสหรัฐฯ ความขัดแย้งที่รัฐบาลสหรัฐฯ เป็นคู่คดี และความขัดแย้งระหว่างรัฐหรือประชาชนของรัฐกับต่างประเทศหรือประชาชนของรัฐต่างประเทศ ศาลของรัฐจัดตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญและฝ่ายนิติบัญญัติของรัฐ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ เช่นเดียวกับศาลของรัฐบาลกลาง คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลสูงสุดของรัฐ แต่อำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานจะเป็นเรื่องภายในแต่ละรัฐ

องค์กรอิสระ : คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการค้ำระหว่างประเทศ สำนักงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการกำกับการทำงานของธนาคารด้านอสังหาริมทรัพย์ คณะกรรมการด้านการป้องกันแก้ไขข้อขัดแย้งแรงงาน และคณะกรรมการควบคุมการซื้อขายแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ เป็นต้น

พรรคการเมืองสำคัญ : ระบบหลายพรรค แต่มีพรรคใหญ่ 2 พรรค คือ พรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกัน ผลัดเปลี่ยนกันบริหารประเทศทั้งระดับรัฐบาลกลางและรัฐบาลรัฐ ส่วนพรรคการเมืองอื่นไม่มีบทบาททางการเมืองมากนัก

เศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยใช้กลไกตลาด รายได้ส่วนใหญ่อยู่ในภาคบริการ 79.5% รองลงมาคือ ภาคอุตสาหกรรม 19.4% ส่วนภาคเกษตรกรรมมีเพียง 1.1% อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัย การปิโตรเลียม เหล็ก ยานยนต์ อวกาศ และการสื่อสาร รองลงมา คือ ภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคม เคมีภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์อาหาร สินค้าบริโภค ผลิตภัณฑ์ไม้ และเหมืองแร่ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวสาลี ข้าวโพด ธัญพืชต่าง ๆ ผลไม้ ฝ้าย ปศุสัตว์และเนื้อสัตว์ ทรัพยากรธรรมชาติสำคัญ ได้แก่ แร่ธาตุ เหล็ก ถ่านหิน ทองคำ น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในปี 2563 เผชิญภาวะถดถอยเนื่องจากประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ที่รุนแรงและยืดเยื้อ รัฐบาลสหรัฐฯ ต้องใช้มาตรการล็อกดาวน์ ทำให้ธุรกิจไม่สามารถดำเนินการได้ตามปกติ ขณะเดียวกันรัฐบาลยังไม่สามารถออกมาตรการเยียวยาและกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม GDP ของสหรัฐฯ ในไตรมาส 3/2563 เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.1 จากไตรมาส 2/2563 ที่หดตัว 31.4 % พื้นเศรษฐกิจที่หดตัวก่อนหน้านี้ โดยได้รับแรงหนุนจากการผ่อนคลายมาตรการล็อกดาวน์ ทำให้มีการจ้างงานและกระตุ้นการใช้จ่ายของผู้บริโภคและการลงทุนของภาคเอกชนได้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม อัตราว่างงานยังอยู่ในระดับสูง ขณะที่การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ที่ยังคงรุนแรงในสหรัฐฯ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ชะลอการเติบโตทางเศรษฐกิจสหรัฐฯ

สหรัฐฯ ยังคงมีขนาด GDP เป็นอันดับ 1 ของโลก มูลค่า 22.32 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (เมื่อปี 2562) รายได้ประชาชาติต่อหัวสูงเป็นอันดับ 5 ของโลก (เมื่อปี 2563) อัตราการว่างงานในปี 2563 เพิ่มขึ้นจากปี 2562 อยู่ที่ 7.9% และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในปี 2564 เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 นอกจากนี้ การใช้มาตรการกีดกันทางการค้า โดยเฉพาะการขึ้นอัตราภาษีนำเข้าสินค้า เพื่อแก้ไขการเสียเปรียบดุลการค้ากับประเทศคู่ค้าเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การทำสงครามการค้า (Trade War) ซึ่งส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทาน ภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมทั้งการบริโภคภายในสหรัฐฯ ที่ต้องพึ่งพาสินค้านำเข้า อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากการทำสงครามการค้ากับประเทศคู่ค้าด้วยการเจรจาและการผ่อนปรนมาตรการขึ้นภาษีนำเข้าสินค้า แต่การทำสงครามการค้า และสงครามเทคโนโลยีระหว่างสหรัฐฯ กับจีนจะคงเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของสหรัฐฯ

สกุลเงิน : ดอลลาร์สหรัฐอัตราแลกเปลี่ยน 31.37 บาท : 1 ดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2563)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 22.32 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2563)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 33.1% (ปี 2563) จาก -31.40 เมื่อไตรมาส 2/2563

หนี้สาธารณะ : 27 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (พ.ย.2563)

ดุลงบประมาณ : ขาดดุล 4.7% ของ GDP (ปี 2562)

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 498,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

รายได้ประชาชาติต่อหัว : 65,281 ดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

อัตราการว่างงาน : 7.9% (ปี 2563)

อัตราเงินเฟ้อ : 2.3% (ปี 2563)

ดุลการค้าสินค้าและบริการระหว่างประเทศ : ขาดดุล 600,00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

มูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการ : 2.5 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

สินค้าส่งออก : ชิ้นส่วนรถยนต์และรถยนต์โดยสาร อากาศยานพลเรือนและเครื่องบิน ยารักษาโรคและเวชภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม เซมิคอนดักเตอร์ อุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์โทรคมนาคม วัสดุพลาสติก เคมีภัณฑ์ และชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ ส่วนสินค้าเกษตรที่ส่งออกมากที่สุด ได้แก่ ถั่วเหลืองและเนื้อสัตว์

มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการ : 3.1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

สินค้านำเข้า : รถยนต์โดยสาร น้ำมันดิบ ยารักษาโรค ชิ้นส่วนยานพาหนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ สินค้าอุปโภคบริโภค ในครัวเรือน อุปกรณ์โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน เครื่องจักรอุตสาหกรรม เซมิคอนดักเตอร์ อุปกรณ์ไฟฟ้า และอุปกรณ์ทางการแพทย์ ส่วนสินค้าเกษตรที่นำเข้ามากที่สุด ได้แก่ สินค้าประมงและผลไม้

คู่ค้าสำคัญ : จีน แคนาดา เม็กซิโก ญี่ปุ่น เยอรมนี เกาหลีใต้ สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส อินเดีย ไต้หวัน และ อิตาลี

การทหาร สหรัฐฯ มีศักยภาพด้านการทหารอันดับ 1 ของโลก กองทัพสหรัฐฯ ประกอบด้วย ทบ. ทร. ทอ. หน่วยนาวิกโยธิน หน่วยยามฝั่ง และกองกำลังอวกาศ (ตั้งขึ้นเมื่อปี 2562) จัดกำลังในรูปแบบกองบัญชาการร่วม ตามภารกิจและสภาพภูมิรัฐศาสตร์ 10 แห่ง ขณะเดียวกันก็มีแนวโน้มจะให้ความสำคัญกับการเพิ่มกำลังทหารในภูมิภาคอาร์กติกมากขึ้น ประธานาธิบดีเป็น Commander-in-chief รมว.กท.เป็นผู้บัญชาการฝ่ายพลเรือนรองจากประธานาธิบดีสหรัฐฯ งบประมาณด้านการป้องกันประเทศ : จำนวน 795,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีงบประมาณ 2564) แบ่งเป็น 1) งบประมาณ กท.สหรัฐฯ ประมาณ 716,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐสำหรับปฏิบัติการ ซ่อมบำรุง ตอบแทนบุคลากร และจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ เป็นต้น 2) งบประมาณปฏิบัติการฉุกเฉินในต่างประเทศ (Overseas Contingency Operation-OCO) ประมาณ 69,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 3) งบประมาณฉุกเฉิน 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีนี้ สหรัฐฯ จัดสรรงบประมาณสูงขึ้น มีเป้าหมายสำคัญ คือ เพิ่มกำลังพล เพิ่มค่าตอบแทนพิเศษแก่ทหาร วิจัยและพัฒนายุทธโธปกรณ์ที่มีคุณภาพสูง และต่อเรือรบเพิ่ม

กำลังพลรวม 1,379,800 นาย : ทบ. 481,750 นาย ทร. 337,100 นาย ทอ. 332,650 นาย หน่วยนาวิกโยธิน 186,300 นาย หน่วยยามฝั่ง 42,000 นาย กำลังพลสำรอง 849,450 นาย

ยุทธโศปกรณ์สำคัญ : ทบ. ได้แก่ รถถัง MBT M1A1/M1A2 Abrams 2,389 คัน ASLT M1128 Stryker MGS 134 คัน RECCE M3A2/A3 Bradley 1,745 คัน M1127 Stryker RV 545 คัน IFV M2A2/A3 Bradley 2,933 คัน และ M7A3/SA BFIST 334 คัน รถยานเกราะ APC 10,547 คัน และ AUV 10,416 คัน ฮ.ATK 714 เครื่อง SAR 259 เครื่อง TPT 2,852 เครื่อง และ TRG 86 เครื่อง บ.UAV 388 เครื่อง เรดาร์ภาคพื้นดินมากกว่า 209 เครื่อง เครื่องยิงขีปนาวุธจากพื้นสู่พื้น 168 เครื่อง ระบบต่อต้านขีปนาวุธ THAAD 42 เครื่อง ปืนใหญ่ SP 947 กระบอก TOWED 1,339 กระบอก MRL 600 กระบอก และ MOR 2,507 กระบอก

ทอ. ได้แก่ เครื่องยิงขีปนาวุธจากพื้นสู่พื้น เช่น ขีปนาวุธข้ามทวีปติดหัวรบนิวเคลียร์รุ่น LGM-30G Minuteman III 400 ลูก บ.รบ 1,478 เครื่อง ฮ.CSAR 75 เครื่อง TPT 62 เครื่อง บ.UAV 350 เครื่อง

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำ 67 ลำ แบ่งเป็นเรือดำน้ำยุทธศาสตร์ 50 ลำ ติดตั้งขีปนาวุธติดหัวรบนิวเคลียร์รุ่น UGM-133A Trident D-5/D-5LE 24 ลูก และเรือดำน้ำยุทธวิธี 54 ลำ Principal Surface Combatants 107 ลำ เช่น เรือบรรทุก บ.ประจำการทั่วโลก 11 ลำ เรือลาดตระเวน 24 ลำ เรือพิฆาต 67 ลำ เรือฟริเกต 19 ลำ เรือตรวจการณ์ 84 ลำ เรือต่อต้านทุ่นระเบิด 11 ลำ

หน่วยนาวิกโยธิน ได้แก่ รถถัง MBT M1A1 Abrams 447 คัน IFV LAV-25 488 คัน APC 207 คัน ปืนใหญ่ 1,501 กระบอก ระบบเรดาร์ภาคพื้นดิน 23 เครื่อง บ.UAV 160 เครื่อง บ.รบ 455 เครื่อง ฮ.ATK 153 เครื่อง SAR 4 เครื่อง TPT 280 เครื่อง

หน่วยยามฝั่งสหรัฐฯ ได้แก่ เรือตรวจการณ์ 340 ลำ เรือส่งกำลังบำรุง 65 ลำ บ.SAR 20 เครื่อง TPT 34 เครื่อง ฮ.SAR 146 เครื่อง

สหรัฐฯ มี ดาวเทียม 134 ดวง แบ่งเป็น ดาวเทียมสื่อสาร 42 ดวง ดาวเทียมนำทาง 31 ดวง ดาวเทียมอุตุนิยมวิทยา 6 ดวง ดาวเทียมข่าวกรองทางสัญญาณ/ข่าวกรองทางอิเล็กทรอนิกส์ 27 ดวง ดาวเทียมเฝ้าระวังทางอวกาศ 6 ดวง และดาวเทียม เตือนภัย 7 ดวง สหรัฐฯ ประจำการทหารในต่างประเทศมากกว่า 50 ประเทศ

ปัญหาด้านความมั่นคง สหรัฐฯ ให้ความสำคัญกับภัยคุกคามจากคู่แข่งเชิงยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ ได้แก่ จีน และรัสเซีย ซึ่งมีความเคลื่อนไหวที่มุ่งเปลี่ยนแปลงระเบียบโลกและทำลายผลประโยชน์ของสหรัฐฯ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ความมั่นคงประจำปี 2560 ยุทธศาสตร์ด้านการทหารประจำปี 2561 และการทบทวนยุทธศาสตร์ด้านนิวเคลียร์ประจำปี 2561 ของสหรัฐฯ ที่มุ่งสกัดกั้นอิทธิพลของจีนและรัสเซียเป็นอันดับแรก รองลงมา ได้แก่ ภัยคุกคามจากเกาหลีเหนือ อิหร่าน และการก่อการร้าย นอกจากนี้ สหรัฐฯ ยังให้ความสำคัญกับภัยคุกคามจากการแทรกแซงจากต่างชาติ รวมถึงให้ความสำคัญกับปัญหาการต่อต้านข่าวกรอง ภัยคุกคามด้านอวกาศ กลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติ ยาเสพติด การอพยพเข้าเมืองผิดกฎหมาย ภัยธรรมชาติ โรคระบาด และความมั่นคงของมนุษย์ สำหรับมาตุภูมิ สหรัฐฯ เผชิญความท้าทายเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติจากผู้อพยพเข้าเมืองผิดกฎหมาย การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ปัญหาอาชญากรรมในประเทศ ที่สำคัญคือการควบคุมอาวุธปืนและการป้องกันเหตุกราดยิงในพื้นที่สาธารณะ และปัญหา fake news ทั้งจากต่างชาติและกลุ่มหัวรุนแรงสุดโต่งภายในประเทศ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ สหรัฐฯ เป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ได้แก่ APEC, ADB, ARF, AfDB, Australia Group, BIS, BSEC, CBSS, CD, CERN, CICA, CP, EAPC, EBRD, FAO, FATF, G-20, G-5, G-7, G-8, G-10, IADB, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICCT, ICRM, IDA, IEA, IFAD, IFC, IFRC, IHO, ILA, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOOM, ISO, ITSO, ITU, ITUC, MIGA, MINUSTAH, NAFTA, NATO, NEA, NSG, OAS, OECD, OPCW, OSCE, Paris Club, PCA, PIF, SAARC, SECI, SPC, UN, UNSC, UNCTAD, UNHCR, UNITAR, UNMIL, UNRWA, UNTSO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO และ ZC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สหรัฐฯ มุ่งรักษาความเป็นผู้นำโลกทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเพิ่มพูนศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนาในสาขาทางการแพทย์ พลังงาน โทรคมนาคมและการสื่อสาร เทคโนโลยีอวกาศ วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ เพื่อกระตุ้นการลงทุนใหม่และสร้างงานที่ดี รวมทั้งรักษาระบบการผลิตและการลงทุนให้อยู่ในสหรัฐฯ โครงการวิจัยและพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาระบบความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ การวิจัยและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีด้านสภาพภูมิอากาศ พลังงานสะอาด นวัตกรรมและเทคโนโลยียานยนต์ นอกจากนี้ สหรัฐฯ ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีขุดเจาะน้ำมันและก๊าซจากหินดินดาน (Shale oil/gas) ทำให้มีศักยภาพเป็นผู้ผลิตน้ำมันได้มากอันดับ 1 ของโลก และประสบความสำเร็จในการลดการนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศ

การขนส่งและโทรคมนาคม สหรัฐฯ มีท่าอากาศยานมากที่สุดในโลกรวม 19,536 แห่ง (ปี 2559) เส้นทางรถไฟ 224,792 กม. ยาวที่สุดในโลก ถนน 6,506,204 กม. และเส้นทางคมนาคมทางน้ำรวมระยะทาง 41,009 กม. โดยเป็นเส้นทางพาณิชย์ 19,312 กม. ท่าเรือสำคัญคือ Baton Rouge, Corpus Christi, Houston, และ Long Beach การโทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 327.57 ล้านเลขหมาย (ปี 2557) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 302.5 ล้านเลขหมาย ระบบเครือข่าย GSM และ CDMA ผู้ให้บริการสำคัญคือ Verizon Wireless, AT&T, Sprint, T-Mobile, และ Tracfone รหัสโทรศัพท์ +1 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 286.9 ล้านคน (ปี 2560) รหัสอินเทอร์เน็ต .us เว็บไซต์การท่องเที่ยว : <http://www.usa.gov>

การเดินทาง บริษัทการบินไทยยกเลิกเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-ลอสแอนเจลิส ซึ่งมีระยะเวลาการบินประมาณ 16 ชม. และจนถึงปัจจุบัน (ต.ค.2563) ยังไม่มีการเปิดเส้นทางบินกรุงเทพฯ-สหรัฐฯ ขณะที่สายการบินสหรัฐฯ ที่มีเที่ยวบินมาไทย ได้แก่ ยูไนเต็ดแอร์ไลน์และเดลต้าแอร์ไลน์ (แวะเปลี่ยนเครื่องที่ญี่ปุ่น) เวลาที่สหรัฐฯ แตกต่างกันไปตามภาคต่าง ๆ ของสหรัฐฯ เช่น ฝั่งตะวันออกช้ากว่าไทย 12 ชม. ฝั่งตะวันตกช้ากว่าไทย 15 ชม.

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

การดำเนินนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลชุดใหม่ของสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะมุ่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและความมั่นคงภายในประเทศเป็นอันดับแรก หลังจากเผชิญการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 รวมทั้งปัญหา

ความแตกแยกและความรุนแรงในสังคมอเมริกันที่เพิ่มขึ้นจากความขัดแย้งทางเชื้อชาติและสีผิว ขณะเดียวกัน สหรัฐฯ จะยังคงมุ่งรักษาผลประโยชน์ของชาวอเมริกันเป็นอันดับแรก โดยลดการขาดดุลการค้า และรักษาอิทธิพลของสหรัฐฯ ในเวทีระหว่างประเทศ ประกอบกับการกำหนดนโยบายต่างประเทศแข่งกร้าวกับจีน รัสเซีย อิหร่าน และเวเนซุเอลา รวมทั้งการกดดันให้เกาหลีเหนือปลดอาวุธนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ การดำเนินนโยบายของสหรัฐฯ มีแนวโน้มจะทำให้สถานการณ์ในต่างประเทศเผชิญความตึงเครียดมากขึ้น อย่างไรก็ตาม รัฐบาลสหรัฐฯ จะยังคงให้ความสำคัญกับการรักษาความสัมพันธ์กับประเทศพันธมิตรในแต่ละภูมิภาค และมีแนวโน้มจะกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในการรักษาบรรยากาศด้านความมั่นคงในแต่ละภูมิภาคมากขึ้น เพื่อลดภาระของสหรัฐฯ

สถานการณ์การเมืองภายในของสหรัฐฯ การที่สหรัฐฯ อาจมีการเปลี่ยนแปลงบุคคลสำคัญที่ดำรงตำแหน่งในรัฐบาล ในห้วงที่สังคมอเมริกันเผชิญความแตกแยกและขัดแย้งมากขึ้น รวมทั้งเสี่ยงที่จะเผชิญภัยคุกคามจากกลุ่มหัวรุนแรงสุดโต่งภายในประเทศมากขึ้น อาจทำให้รัฐบาลสหรัฐฯ เผชิญความท้าทายทั้งในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างพรรคการเมือง ความขัดแย้งภายในประเทศ และการดำเนินนโยบายต่างประเทศให้เข้มแข็ง รวมทั้งการเรียกคืนความเชื่อมั่นของประชาคมระหว่างประเทศต่อบทบาทผู้นำโลกของสหรัฐฯ นอกจากนี้ ยังต้องติดตามมาตรการกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจสหรัฐฯ ขณะที่ยังคงเผชิญการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่ดีขึ้นอาจเป็นปัจจัยบรรเทาความขัดแย้งในสังคมอเมริกันได้

สหรัฐฯ มีแนวโน้มจะมีความขัดแย้งทางการค้ากับประเทศคู่ค้ามากขึ้น โดยเฉพาะกับจีน เนื่องจากแม้จะมีการยุติการขึ้นอัตราภาษีระหว่างกันชั่วคราว และลงนามในข้อตกลงระยะแรก (phase one) แต่สหรัฐฯ ยังคงเสียดุลการค้ากับจีนอย่างต่อเนื่อง การทำสงครามการค้าและการเจรจาระหว่างทั้งสองประเทศจึงอาจดำเนินต่อไป ซึ่งทำให้ประเทศคู่ค้าของทั้งสองประเทศต้องติดตามความเคลื่อนไหวในประเด็นนี้อย่างใกล้ชิดต่อไป เพื่อเตรียมรับมือและหาแนวทางเพื่อลดผลกระทบจากการทำสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีน

สหรัฐฯ จะดำเนินยุทธศาสตร์อินโด-แปซิฟิกอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาอิทธิพลของสหรัฐฯ ในภูมิภาค โดยมุ่งทำให้อินโด-แปซิฟิกเป็นภูมิภาคที่มีเสรีและเปิดกว้างทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ เป้าหมายหลักยังคงเป็นการสกัดกั้นการขยายอิทธิพลของจีน และการรักษาเครือข่ายพันธมิตรและหุ้นส่วนหลักด้านความมั่นคงของสหรัฐฯ ในภูมิภาค โดยสหรัฐฯ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมบทบาทของญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และอินเดีย ในกรอบความร่วมมือ 4 ฝ่าย (สหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และอินเดีย) หรือ Quadrilateral Security Dialogue (QUAD) รวมทั้งกระชับความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน เฉพาะอย่างยิ่ง เวียดนาม และอินโดนีเซีย นอกจากนี้ สหรัฐฯ จะยังคงให้ความสำคัญกับการปฏิบัติการค้าประกันเสรีภาพในการเดินเรือ การส่งเสริมการลงทุนของชาวอเมริกันในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก และการช่วยเหลือเพื่อบรรเทาทุกข์หลังเกิดภัยพิบัติ สำหรับประเด็นท้าทายในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิกที่ดึงดูดความสนใจของสหรัฐฯ ได้แก่ การขยายอิทธิพลอย่างรวดเร็วของจีนภายใต้ความริเริ่ม Belt and Road Initiative (BRI) เฉพาะอย่างยิ่งในทะเลจีนใต้และอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ความคืบหน้าในการปลดอาวุธนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือ ความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มก่อการร้ายในภูมิภาคและกลุ่มก่อการร้ายสากล และการผลักดันอาเซียนให้เป็นกลไกในการกดดันจีน

ความสัมพันธ์ไทย-สหรัฐฯ

ไทยกับสหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด โดยมีการลงนามในวิสัยทัศน์ร่วมว่าด้วยการเป็นพันธมิตรด้านการป้องกันประเทศระหว่างสหรัฐอเมริกาและไทย (Joint Vision Statement 2020 for the U.S. – Thai Defense Alliance) เพื่อขับเคลื่อนการเป็นหุ้นส่วน การดำรงบทบาท ความร่วมมือด้านความมั่นคงที่ยั่งยืน การเป็นผู้นำ และส่งเสริมกลไกความมั่นคงในภูมิภาค ขณะที่เจ้าหน้าที่ระดับสูงของสหรัฐฯ เยือนไทยอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ความร่วมมือด้านความมั่นคงเป็นไปโดยราบรื่นมากกว่าความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม การเดินทางสานต่อความร่วมมือด้านความมั่นคงและการค้าในประเด็นที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน จะทำให้ความสัมพันธ์ทั้งสองประเทศไปในเชิงบวกมากขึ้น นอกจากนี้ การที่ไทยมีความร่วมมือด้านการแพทย์ทหารกับสหรัฐฯ ทำให้สหรัฐฯ เล็งเห็นศักยภาพของไทยที่จะร่วมมือกับสหรัฐฯ ด้านการแพทย์มากขึ้นในห้วงที่มีการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ขณะเดียวกัน สหรัฐฯ กับไทยเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนด้านพลังงานระหว่างกัน เพื่อขยายกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการลงทุนระหว่างสหรัฐฯ และไทย เพื่อพัฒนาห่วงโซ่อุปทานของพลังงานสะอาด น้ำมันและก๊าซ และพลังงานทางเลือก

ประเด็นที่อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ได้แก่ ประเด็นเศรษฐกิจและการค้า เนื่องจากสหรัฐฯ มีเป้าหมายลดการขาดดุลการค้ากับไทย สหรัฐฯ จึงใช้มาตรการฝ่ายเดียวเพื่อกดดันไทยให้ปรับนโยบายการค้าที่เอื้อต่อผลประโยชน์ของสหรัฐฯ มากขึ้น เช่น การระงับสิทธิพิเศษทางศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preference-GSP) ต่อสินค้าไทย การวิจารณ์ไทยว่ามีปัญหาสิทธิแรงงาน การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และการใช้แรงงานเด็ก เพื่อกดดันไทยให้ปรับเปลี่ยนกฎหมาย และเปิดตลาดให้สินค้าและการลงทุนจากสหรัฐฯ

การดำเนินนโยบายต่อภูมิภาคเอเชียที่สหรัฐฯ ให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการสกัดกั้นการขยายอิทธิพลของจีน การกีดกันจีนในทุกมิติ และการจัดการกับภัยคุกคามจากนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือ ทำให้สหรัฐฯ จะขอความร่วมมือจากไทยในเรื่องนี้มากขึ้นและเกินขอบเขตในมาตรการของ UNSC นอกจากนี้ การที่สหรัฐฯ จะดำเนินนโยบายกีดกันจีนมากขึ้นทั้งในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจ การเมือง และสิทธิมนุษยชน ก็อาจส่งผลกระทบต่อไทยทางอ้อมจากการที่สหรัฐฯ จะติดตามความสัมพันธ์ของไทยกับจีน และกดดันไทยให้ร่วมมือกับสหรัฐฯ มากขึ้นเช่นกัน เช่น การที่ไทยซื้ออาวุธจากจีนและมีการซ้อมรบระหว่างกัน การที่สหรัฐฯ ต้องการลดการเสียเปรียบดุลการค้ากับจีนจึงมุ่งดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้ากับจีนโดยเชื่อมโยงกับประเด็นความมั่นคง เช่น กรณีการคว่ำบาตรบริษัทหัวเว่ยและ ZTE และการกดดันไทยไม่ให้ความร่วมมือกับจีนในการส่งตัวชาวมุสลิมอยู่gurกลับไปที่จีน เป็นต้น

สหรัฐฯ เป็นตลาดส่งออกและนำเข้าอันดับที่ 2 ของไทยเป็นมูลค่า 31,550 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่วนไทยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 20 ของสหรัฐฯ ปริมาณการค้าในห้วง ม.ค.-ส.ค.2563 ไทยส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐฯ มูลค่า 23,944 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ มูลค่า 7,606 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้าสหรัฐฯ 16,338 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าส่งออกไปยังสหรัฐฯ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ผลิตภัณฑ์ยาง อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบรถยนต์ เครื่องรับ

วิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ ส่วนสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องบิน เครื่องร่อน อุปกรณ์การบินและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้า และส่วนประกอบ น้ำมันดิบ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องมือวิทยาศาสตร์ เครื่องมือแพทย์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และทองคำ

การค้าระหว่างไทยกับสหรัฐฯ มีประเด็นที่ยังคงน่าห่วงกังวล คือ การที่สหรัฐฯ กีดกันไทยด้านการค้าและเศรษฐกิจ โดยใช้ค่านิยมด้านสิทธิมนุษยชนเป็นข้ออ้างในการโจมตีไทยว่ามีปัญหาค่ามนุษย์ ไม่คุ้มครองสิทธิแรงงาน ไม่ปกป้องทรัพย์สินทางปัญญา ใช้แรงงานเด็กและสตรี และบังคับใช้แรงงาน ตามมาตรฐานของสหรัฐฯ เป็นเงื่อนไขเชื่อมโยงกับการพิจารณาให้สิทธิพิเศษทางการค้าของไทย เช่น การให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preference-GSP) รวมทั้งนำประเด็นการค้ามนุษย์กดดันผลประโยชน์ด้านการค้าและเศรษฐกิจของไทย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกและภาพลักษณ์สินค้าของไทยในสายตาผู้บริโภคทั่วโลก ทำให้ไทยสูญเสียโอกาสส่งออกสินค้ามากขึ้น ขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้ประเทศอื่นส่งออกสินค้าแข่งขันกับไทยได้มากขึ้น โดยสินค้าไทยที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุด คือ สินค้าประมง

ข้อตกลงสำคัญ : หนังสือสัญญาทางพระราชไมตรี ค.ศ.1856 (ลงนามเมื่อ 20 มี.ค.2376) หนังสือสัญญาทางพระราชไมตรีการค้าและพิกัด ค.ศ.1856 (29 พ.ค.2399) สนธิสัญญาทางไมตรีพาณิชย์และการเดินเรือ (13 พ.ย.2480) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและทางเทคนิค (19 ก.ย.2493) สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยและสหรัฐฯ (29 พ.ค.2509) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการควบคุมยาเสพติดให้โทษ (28 ก.ย.2514) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ (2 มี.ย.2520) ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางอากาศ (7 ธ.ค.2522) สนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (29 ต.ค.2525) สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (14 ธ.ค.2526) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (13 เม.ย.2527) สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา (19 มี.ค.2529) เทศบาลนครเชียงใหม่-เมืองซาน ราฟาเอล รัฐแคลิฟอร์เนีย (13 มี.ค.2533) ปฏิญญาแห่งมิตรภาพเทศบาลนครอุดรธานี-เมืองรีโน รัฐเนวาดา (18 ธ.ค.2535) ประกาศสัมพันธ์ภาพเทศบาลตำบลแหลมฉบัง-เมืองคาร์สันซิตี รัฐเนวาดา (26 ก.ค.2536) ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางอากาศ (8 พ.ค.2539) อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงภาษีในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ (29 พ.ย.2539) ความตกลงการสถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องที่ลงนามแล้ว ได้แก่ เทศบาลเมืองภูเก็ต-เทศบาลนครลาสเวกัส (10 ก.พ.2540) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันฝึกอบรมระหว่างประเทศว่าด้วยการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย (30 ก.ย.2541) การสถาปนาความสัมพันธ์เทศบาลเมืองลำพูน-เทศบาลเมืองโอริจินดา รัฐแคลิฟอร์เนีย (14 ธ.ค.2541) กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (14 ธ.ค.2544) ข้อตกลงกรอบการค้าและการลงทุน (23 ต.ค.2545) บันทึกความตั้งใจตามโครงการติดตั้งศูนย์ข้อมูลบุคคล (11 มี.ค.2547) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการ (6 ส.ค.2556) และวิสัยทัศน์ร่วมว่าด้วยการเป็นพันธมิตรด้านการป้องกันประเทศระหว่างสหรัฐอเมริกาและไทย (พ.ย.2562)

นายโจเซฟ โรบินเนต ไบเดน จูเนียร์

Joseph Robinette Biden Jr

ประธานาธิบดีคนที่ 46 สังกัดพรรคเดโมแครต

- เกิด** - 20 มิ.ย.2485 (อายุ 79 ปี/ปี 2564) ที่รัฐเพนซิลเวเนีย
- บิดามารดา** - เป็นบุตรชายของนาย Joseph Robinette Biden Sr. (เสียชีวิต) และนาง Catherine Eugenia Finnegan (เสียชีวิต)
- พี่น้อง 3 คน ได้แก่ นางวาเลรี ไบเดน โอเวน (อายุ 74 ปี/ปี 2564) นายเจมส์ เบรน จิม ไบเดน (อายุ 72 ปี/ปี 2564) และนายฟรานซิส วิลเลียม แฟรงค์ ไบเดน (อายุ 67 ปี/2564)
- ครอบครัว** - เคยมีภรรยา 2 คน ได้แก่ ภริยาคนแรกชื่อ Neilia Hunter เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ ภริยาคนที่ 2 คือ Jill Jacobs สมรสเมื่อปี 2520
- มีบุตร 4 คน
เกิดจากภริยาในอดีต ได้แก่ Beau Biden (เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ในสมองเมื่อปี 2558) Hunter Biden นักกฎหมายและที่ปรึกษาด้านการลงทุน (อายุ 51 ปี/ปี 2564) Naomi Biden (เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์) เกิดจากภริยาคนปัจจุบัน ได้แก่ B Ashley Blazer Biden (อายุ 40 ปี/ปี 2564)

ศาสนา	- ศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก
การศึกษา	
ไม่ทราบปี	- โรงเรียนเซนต์เฮเลนา เมืองวิลมิงตัน มลรัฐเดลาแวร์ สหรัฐฯ
ไม่ทราบปี	- วิทยาลัยอาร์ชเมียร์ เมืองเคลย์มอนต์ มลรัฐเดลาแวร์ สหรัฐฯ
ปี 2508	- มหาวิทยาลัยเดลาแวร์ เมืองเคลย์มอนต์ มลรัฐเดลาแวร์ สหรัฐฯ
ปี 2511	- มหาวิทยาลัยซีราคิวส์ เมืองซีราคิวส์ มลรัฐนิวยอร์ก สหรัฐฯ
ประวัติการทำงาน	
ปี 2513-2515	- สมาชิกสภาเขตการปกครองส่วนท้องถิ่นเมืองนิวคาสเซิล มลรัฐเดลาแวร์
ปี 2516-2552	- สมาชิกวุฒิสภาจากมลรัฐเดลาแวร์ (ชนะการเลือกตั้ง ส.ว. ในปี 2516 ปี 2521 ปี 2527 ปี 2533 ปี 2539 ปี 2545 และปี 2551 รวมระยะเวลาดำรงตำแหน่ง ส.ว. 36 ปี)
ปี 2530-2538	- ประธานคณะกรรมการวิชาการวุฒิสภาด้านระบบงานยุติธรรม
ปี 2534-2551	- อาจารย์ด้านกฎหมาย มหาวิทยาลัยไวเดอเนอร์ เมืองเชสเตอร์ มลรัฐเพนซิลเวเนีย
ปี 2544-2546 และ	- ประธานคณะกรรมการวิชาการวุฒิสภาด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
ปี 2550-2552	
ปี 2552-2560	- รองประธานาธิบดีสหรัฐฯ ในรัฐบาลประธานาธิบดีบาร์ค โอบามา (2 สมัย)
ปี 2563	- ได้รับเลือกเป็นผู้ชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ สังกัดพรรคเดโมแครต และชนะการเลือกตั้งสหรัฐฯ เมื่อ 3 พ.ย.2563 ได้รับคะแนนผู้เลือกตั้ง (electoral college) และความนิยมจากประชาชน (popular vote) มากกว่าประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์

ประเด็นสำคัญอื่น ๆ

- นายไบเดนรับมอบเหรียญเสรีภาพประธานาธิบดี จากประธานาธิบดีบาร์ค โอบามา เมื่อปี 2560 โดยถือเป็นเหรียญราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุดของสหรัฐฯ สำหรับมอบให้พลเรือนเป็นบำเหน็จความชอบที่ให้คุณประโยชน์ด้านความมั่นคง เพื่อผลประโยชน์ของสหรัฐฯ สันติภาพโลกวัฒนธรรม หรือด้านใด ๆ ที่พิจารณาแล้วเห็นว่ามีมีความสำคัญ

- นิตยสาร TIME กำหนดให้นายไบเดนเป็น 1 ใน 23 บุคคลผู้ทรงอิทธิพลด้านผู้นำ ในการจัดลำดับบุคคลผู้ทรงอิทธิพลที่สุดในโลก 100 ประจำปี 2556

- นายไบเดนเคยเป็นคู่แข่งกับอดีตประธานาธิบดีโอบามา ในการสรรหาตัวแทนสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ของพรรคเดโมแครต เมื่อปี 2551 โดยอดีตประธานาธิบดีโอบามาเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกและชนะการเลือกตั้ง อย่างไรก็ตาม อดีตประธานาธิบดีโอบามาเลือกนายไบเดนเป็นรองประธานาธิบดีในรัฐบาลสมัยตนภายหลังชนะการเลือกตั้ง ส่งผลให้ทั้งคู่พัฒนาความสัมพันธ์อันดีต่อกันเรื่อยมา และในปัจจุบันทั้งคู่สนิทสนมกันอย่างมาก

- นายไบเดนเป็นผู้ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ที่อายุมากที่สุด

- นโยบายการบริหารประเทศที่สำคัญ ได้แก่ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 แก้ไขปัญหาการว่างงานและฟื้นฟูเศรษฐกิจ ปรับปรุงระบบประกันสุขภาพให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งเสริมการผลิตและการจ้างงานภายในประเทศ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน 100% และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิให้เหลือศูนย์ภายในปี 2593 และปรับปรุงระบบตรวจคนเข้าเมืองและเปิดประเทศต้อนรับผู้อพยพ

คณะรัฐมนตรีสหรัฐฯ
(หมวดไว้ใน 20 ม.ค.2564)

ประธานาธิบดี	Donald J. Trump
รองประธานาธิบดี	Michael R. Pence
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Michael Pompeo
รมว.กระทรวงเกษตร	Sonny Perdue
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Elisabeth Prince DeVos
รมว.กระทรวงพลังงาน	James Richard Perry
รมว.กระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ	Kirstjen Nielsen
รมว.กระทรวงการคลัง	Steven T. Mnuchin
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Alex Azar
รมว.กระทรวงกิจการภายใน	David Bernhardt
รมว.กระทรวงยุติธรรม	William Pelham Barr
รมว.กระทรวงแรงงาน	Alexander Acosta
รมว.กระทรวงกลาโหม	Mark Esper
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Wilbur L. Ross, Jr.
รมว.กระทรวงคมนาคม	Elaine L. Chao
รมว.กระทรวงการเคหะและการพัฒนาเมือง	Benjamin S. Carson, Sr.
รมว.กระทรวงกิจการทหารผ่านศึก	Robert Wilkie
